

[Estrup]

om kommunernes praksis, at jeg ikke mener, at det under arbejdet er blevet dokumenteret, at kommunerne har ændret praksis. Men vi er alle sammen enige i, at det er vigtigt, at kommunerne holder fast i, at man kan og bør give det ekstra arbejdstilbud som et supplement, og jeg håber meget, at ministeren vil udfolde aktivitet i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at kommunerne også faktisk lever op til denne forpligtelse.

Derudover synes jeg, det er ret åbenbart, at det ændringsforslag, som er stillet af Socialdemokratiet, og som har fået tilslutning fra SF og VS, egentlig drejer sig om noget helt andet end nu at få en mindre gruppe, som har været på arbejdstilbud, ind under ordningen. Det drejer sig rent faktisk, som det også står i VS' betænkningsbidrag, om et alternativ til en ophævelse af 26-ugers reglen. Derfor synes jeg egentlig, det er overraskende, at Socialdemokratiet kan stille ændringsforslaget. Når man så klart markerer, at der her ikke er nogen sammenhæng med uddannelsesstilbudsloven, som det jo gøres i det socialdemokratiske betænkingsbidrag, synes jeg også, man skulle være tilfreds med det lovforslag, der foreligger, og som sikrer, at den gruppe, som kom i klemme, fordi den benyttede sig af valgfriheden, nu faktisk ikke kan komme på de forlængede dagpenge før end efter revisionen.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til hr. Estrup, at intet ligger Socialdemokratiet fjernere end at foreslå 26-ugers reglen ophævet. Vi mener, at de betingelser, der er i A-kasselovgivningen, skal opfyldes på baggrund af det forsikringsprincip, der ligger i lovgivningen.

Men det, der her er tale om, er, at mennesker, som ved tilfældigheder, på grund af virksomheders planlægning af ferie, på grund af syge børn eller personlig sygdom eller på grund af frihed, som en medarbejder har måttet tage sig på grund af familieforhold og andet, er faldet uden for systemet, fordi regeringen med tilslutning fra Det Radikale Venstre har ændret en regel fra 9 måneders til 7 måneders arbejde.

Vi er er meget beskæmmede over, at Det Radikale Venstre ikke har villet tage ad notam den eklatante fiasko, som dette forslag

om jobtilbud har været, og ikke har villet prøve på at rette op på det, i hvert fald så kort tid inden en revision skal finde sted – en eklatant fiasko, som vel ikke er set tidligere af nogen regering i dette Folketing, og som betyder, at man ikke vil give de mennesker bare et halvt års pusterum. Jeg synes, det er forstemmende, at det radikale livssyn nu er faldet så langt ned, at man ikke engang vil hjælpe de få personer.

På den baggrund skal jeg bede om, at vi får udvalgsarbejde mellem anden og tredje behandling. Vi vil forsøge at ændre vores ændringsforslag således, at vi får de personer med, som er ramt direkte af det forslag, som regeringen og de Radikale har gennemført. Men vi kan altså forstå, at de, der er dårligst stillede på grund af de Radikales syn på denne sag, ikke kan komme med.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kaj Poulsen fortsætter debatten fra første behandling og er stort set lige så selvmodsigende nu som ved første behandling, idet hr. Kaj Poulsen til at begynde med siger, at regeringen og Det Radikale Venstre altså ikke vil have, at der er nogen, der kommer på forlængede dagpenge inden valget – det var hr. Kaj Poulsens indgangsreplik – og derefter siger, at regeringen og de Radikale i øvrigt går ind for, at der skal være en gruppe, som kommer på reducerede dagpenge, og at Socialdemokratiet derfor stiller et ændringsforslag, der forhindrer det.

Det er lige så selvmodsigende denne gang, som det var ved første behandling.

Det er nemlig helt klart, at der er en gruppe, der kan komme på reducerede dagpenge, efter at dette er gennemført. Det er den gruppe, som også kunne komme på reducerede dagpenge, da den oprindelige lov blev vedtaget, nemlig den gruppe, som i forbindelse med et arbejdstilbud ikke optjener dengang 1.040 timer, nu 1.014 timer. Den gruppe kan komme på forlængede dagpenge, men den ville tidligere være røget ud af dagpengesystemet og ind på bistandshjælp, altså fra et system, hvor det er en livsvarig ret til en ydelse, og over på et system, hvor man skal tage hensyn til husstandsindtægten. Hvis husstandsindtægten er så lav, at der er sociale problemer, kan man få bistandshjælp. Hvis husstandsindtægten er så høj, at man ikke